

Openbare zitting van 14 mei 2013

Dossiernummer: TB-0052-2012

In de zaak van de heer X, wonende te ...

Die verschijnt in persoon, zonder bijstand van een advocaat.

Spreekt de Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor Advocaten de volgende beslissing uit:

1 Voorgaanden

1. Bij beslissing van de tuchtraad van het rechtsgebied van het hof van beroep te Antwerpen van 31 januari 2011 werd mr X schuldig bevonden aan de volgende tenlasteleggingen die hierna geresumeerd worden:
  - A. Inbreuk op artikel 455 van het Gerechtelijk Wetboek, door namens de dochters I.S. en K.S. tegen hun moeder E.K. een strafklacht te hebben neergelegd zonder laatstgenoemde te hebben gewezen op het risico van een strenge correctionele veroordeling en door ook deze moeder nog verder als cliënte te hebben ontvangen, naar eigen zeggen tot in maart 2009.
  - B. Inbreuk op artikel 419bis (naderhand gecorrigeerd als artikel 490bis) van het Strafwetboek en op artikel 455 van het Gerechtelijk Wetboek, door te hebben meegholpen aan de collusie tussen beide dochters en hun moeder, m.n. door te hebben meegewerkt aan de bedrieglijke organisatie van het onvermogen van E.K., door de aankoop van het enige onroerende goed waarvan zij eigenares was, kort nadat zij kennis had gekregen van een fiscale aanslag van EUR 170.000, waarvoor zij als zaakvoerster van een vennootschap onder firma persoonlijk aansprakelijk gesteld werd.
  - C. Inbreuk op artikel 458 van het Strafwetboek en op artikel 455 van het Gerechtelijk Wetboek, door aan zijn zoon kennis te hebben gegeven van het feit dat een cliënte die nadien zijn tegenpartij zou worden een appartement te koop had en daarbij misbruik te hebben gemaakt van de wetenschap dat zij in geldnood verkeerde en dat deze verkoop dringend moest worden georganiseerd om te ontkomen aan de fiscus, waarbij kennelijk onder de marktprijs werd aangekocht voor BEF 900.000, terwijl dit onroerend goed nauwelijks 4 jaar later te koop werd aangeboden voor EUR 65.000.

- D. Inbreuk op artikel 455 van het Gerechtelijk Wetboek, door in zijn brief van 19 maart 2010 zijn opvolgen Mr V te hebben bedreigd met een doelgerichte en trefzekere aanval en door deze bewust informatie waarover hij beweerde te beschikken niet te hebben overgemaakt.
- E. Artikel 473 van het Gerechtelijk Wetboek door het dringende verzoek van de stafhouder van 30 juli 2010 om het appartement niet te verkopen hangende de tuchtprocedure kwaadwillig te hebben genegeerd.

Op grond van de bovenstaande feiten besliste de tuchtraad mr. X te veroordelen tot een schorsing van één jaar.

- 2. Tegen deze beslissing tekende mr X hoger beroep aan.
- 3. Bij beslissing van 5 juli 2012 oordeelde de Tuchtraad van beroep (tweede kamer) in de zaak gekend als TB-0052-2012 dat vier van de vijf tenlasteleggingen bewezen waren, namelijk deze die hierboven samengevat zijn onder de letters A tot D. De tenlastelegging sub E werd niet bewezen bevonden.

Voor het geheel van de wel bewezen bevonden tenlasteleggingen werd mr. X de tuchtstraf opgelegd schorsing gedurende één jaar.

- 4. Bij brief van 19 november 2012 heeft mr. X verzocht om de herziening van de beslissing van de Tuchtraad van beroep van 5 juli 2012. Hij voert aan dat hij dit doet op grond van nieuwe stukken, nl. een kopie van het strafdossier n.a.v. een strafklacht die tegen mr. X werd neergelegd. Mr. X argumenteert dat dit strafdossier blijkt geeft van “*ernstige feiten om [z]ijn onschuld te benijzen*”, waarvan hij nog geen kennis had ten tijde van de behandeling van de tuchtzaak voor de tuchtraad te Antwerpen en vervolgens voor de Tuchtraad van beroep.

2 Toelaatbaarheid

- 5. De wettelijke regeling van de tuchtprocedure voor advocaten in het Gerechtelijk Wetboek duidt niet uitdrukkelijk de mogelijkheid aan om een herziening van een tuchtbeslissing te vragen.
- 6. Ter zitting van de Tuchtraad van beroep van 16 april 2013 drong de stafhouder van de Orde van advocaten te ... er dienvolgens op aan dat het verzoek tot herziening ontoelaatbaar zou worden verklaard.
- 7. De Tuchtraad van beroep volgt de visie van de stafhouder echter niet. De mogelijkheid om, bij wijze van buitengewoon rechtsmiddel, de herziening van een tuchtrechtelijke beslissing te vorderen is weliswaar niet uitdrukkelijk geregeld in de wet, maar zij is de expressie van een algemeen beginsel waarbij een persoon die veroordeeld werd op grond van stukken of andersoortige bewijsvormen die naderhand onjuist of onvolledig blijken te zijn, onder omstandigheden de herziening kan vragen van de beslissing die geleid heeft tot de veroordeling.
- 8. Het gaat daarbij om een voortzetting van de rechten van verdediging en het recht op een eerlijk proces. Een rechterlijke beslissing die gestoeld is op stukken of bewijsvoering waarvan later op doorslaggevende wijze aan het licht komt dat deze vals of met bedrog behept waren, of anderszins klaarblijkelijk niet met de realiteit overeenstemden, past niet in onze rechtsorde. De persoon die het slachtoffer wordt van dergelijke rechterlijke dwaling moet de mogelijkheid hebben om rechtsherstel te krijgen.
- 9. De wet regelt de vordering tot herziening uitdrukkelijk in het burgerlijk procesrecht onder de vorm van de vordering van de herroeping van gewijsde (artikel 1132 e.v. van het Gerechtelijk Wetboek). In het

strafprocesrecht staat een mogelijkheid tot het verkrijgen van herziening open bij toepassing van de artikels 443 van het Wetboek van Strafvordering.

De mogelijkheid tot het instellen van een vordering tot herziening is tevens aangeduid in het tuchtrecht, weliswaar specifiek voor magistraten (artikel 427quater van het Gerechtelijk Wetboek, waarvan het eerste lid als volgt luidt: *“Iedere persoon gestraft met een tuchtstraf kan een verzoek tot herziening richten aan de tuchtverheid die hem heeft gestraft indien hij aantoonst over een nieuw element te beschikken.”*).

10. Deze brede toepassingsmogelijkheid van een vordering tot herziening in burgerlijke, strafrechtelijke en tuchtrechtelijke rechtsplegingen is de uitdrukking van het hoger aangehaalde algemene beginsel. Er kan geen reden bestaan om een advocaat het recht op herziening te ontzeggen om de enkele reden dat er geen uitdrukkelijke wettelijke regeling voor is opgenomen in het Gerechtelijk Wetboek.
11. Volgens een beslissing van de tuchtraad van de toenmalige unitaire Brusselse Raad van de Orde van advocaten stamt het recht van de advocaat om herziening te eisen uit een dwingende vereiste van zowel het natuurrecht als de billijkheid (tuchtbeslissing van 8 juli 1952, *J.T.*, 1952, p. 612).
12. De vordering tot herziening is toelaatbaar.

3 Wat de grond betreft

13. De nieuwe stukken waarop mr. X zich baseert voor zijn vordering tot herziening zijn te vinden in het strafdossier dat betrekking heeft op de strafklacht die tegen hem is neergelegd.
14. Dit strafdossier bevat inzonderheid verschillende processen-verbaal van verhoren van zowel mr. X zelf als van diens cliënten en derde partijen. Het valt op dat het betreffende strafonderzoek (nog) niet geleid heeft tot een beschikking van de raadkamer strekkende tot hetzij buitenvervolginstelling, hetzij verwijzing naar de correctionele rechtbank. Er blijkt ook niet dat dit strafonderzoek definitief is afgehandeld. Dat het dossier een vordering van de procureur des Konings bevat waarin deze de buitenvervolginstelling vordert wegens onvoldoende bezwaar is op dit vlak niet voldoende, daar het standpunt van de burgerlijke partij(en) ter zake vooralsnog onbekend is.
15. Ten aanzien van de feitelijke omstandigheden die aanleiding gegeven hebben tot de tuchtrechtelijke veroordeling waarvan mr. X het voorwerp heeft gemaakt is echter van nog groter belang dat de - al dan niet definitieve - bevindingen van het strafdossier geen enkel doorslaggevend element bevat om deze te ontkrachten.
16. De Tuchtraad van beroep benadrukt dat een vordering tot herziening onder geen beding een tweede kans tot hoger beroep kan zijn. De verzoeker tot herziening dient aan te tonen welke nieuwe stukken of andere bewijzen, die nog niet bekend waren ten tijde van de behandeling van de zaak voor de tuchtraad en vervolgens de Tuchtraad van beroep, een doorslaggevend nieuw licht op de feiten werpen, derwijze dat daaruit de onschuld van de verzoeker blijkt.
17. Mr. X faalt volkomen in deze bewijsvoering. Zoals gebleken is in de debatten ter zitting van de Tuchtraad van beroep en andermaal blijkt uit de conclusie van Mr X, beperkt hij zich ertoe aan de hand van het door hem voorgelegde strafdossier een nieuw debat uit te lokken over de tuchtrechtelijke tenlasteleggingen. Echter, uit geen enkel element van de nieuwe stukken blijkt op welke wijze dan ook dat de tenlasteleggingen A, B, C en D waarvoor mr. X tuchtrechtelijk veroordeeld is, niet bewezen zouden zijn. In dit verband beperkt mr. X zich tot

vage verwijzingen naar stukken die niet dienend zijn om concreet en op onontkoombare wijze zijn tuchtrechtelijke onschuld aan te tonen.

Niet alleen slaat het strafdossier op andere feiten dan deze die tuchtrechtelijk ten laste gelegd werden van mr. X, maar bovendien ontkracht dit strafdossier geenszins de tuchtrechtelijke tenlasteleggingen.

18. De vordering tot herziening is ongegrond.

Om deze redenen,

de Nederlandstalige Tuchtraad van Beroep voor Advocaten,

Verklaart de vordering tot herziening toelaatbaar doch ongegrond.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging

de heer Dirk Floren, voorzitter

en de assessoren

- mr. Georges Alofs
- mr. Geneviève Boliau
- mr. Peter Callens
- mr. Yves Mertens

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

G. Alofs

G. Boliau

P. Callens

Y. Mertens

Waren aanwezig bij de uitspraak:

- de heer Dirk Floren, voorzitter,
- en mr. Ludo Kools, secretaris.

D. Floren

L. Kools